

Arrest

nr. 276 940 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Koning Albert I laan 40 bus 00.01
8200 SINT-MICHIELS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 28 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Palestijnse nationaliteit te bezitten en te zijn geboren in de stad Khan Younis, in de Gazastrook. U verliet Palestina in oktober 2018 omwille van problemen in verband met de groepering Hamas. U vertrok met de bus richting Egypte, en reisde dan via Turkije naar Griekenland. U kwam aan in Griekenland in de maand februari van het jaar 2020 [volgens Eurodachit: 27 februari 2019], en u verkreeg er internationale bescherming.

In Griekenland kreeg u verkering met een Irakese gehuwde vrouw. Toen haar echtgenoot dit te weten kwam, werd u door hem en zijn vrienden mishandeld. U diende naar het ziekenhuis te gaan voor verzorging. Een aantal maanden later, in de maand januari van het jaar 2021, vertrok u met het vliegtuig naar België en u diende er een verzoek tot internationale bescherming in op 5 januari 2021.

U haalde eveneens aan dat een vriend van u werd mishandeld door de Griekse politie, en dat de ziekenhuizen hem weigerden op te nemen. Deze vriend stierf uiteindelijk. Daarnaast haalde u aan verschillende keren te zijn aangerand of verkracht wanneer u in de stad Athene, in Griekenland, verbleef. Ten slotte stelde u dat u psychische problemen heeft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die in het dossier voorhanden zijn, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist, en u stelde dan ook een verblijfsvergunning te hebben verkregen in Griekenland en de mogelijkheid te hebben er een identiteitskaart te verkrijgen (zie notities CGVS, p.9).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten in Griekenland in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 8385 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].

Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn. In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socioeconomische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen, ... Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92]. Situaties die géén "zeer verregaande

materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

In het kader van onderhavig verzoek tot internationale bescherming in België, doet u gelden dat u in Griekenland op straat leefde, en dat u er geen beroep kon doen op medische en psychologische hulp – en dit evenmin zou kunnen doen bij terugkeer naar Griekenland (zie notities CGVS, p.9-10 en p.12-13). U vreest eveneens de echtgenoot van een Irakese vrouw met wie u in Griekenland een relatie had (zie notities CGVS, p.7). Ten slotte, haalt u aan in erbarmelijke omstandigheden te hebben verkeerd tijdens uw verblijf in het vluchtelingenkamp op de Griekse eilanden, alwaar u verbleef voordat u een beschermingsstatus werd toegekend (zie notities CGVS, p.6 en p.16).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland - dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend - geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, bijvoorbeeld de levensomstandigheden in de vluchtelingenkampen op de Griekse eilanden waarvan u gewag maakt (zie notities CGVS, p.6 en p.16) en waarvan u verschillende video's heeft neergelegd (zie administratieve dossier, groene map), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, gezondheidszorg, onderwijs en werkgelegenheid (zie notities CGVS, p.7-9), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe geen stappen hebt gezet (zie notities CGVS, p.15-16), terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw problematische mentale gezondheidstoestand (zie notities CGVS, p.14-16) doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU

Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uit het psychologisch attest dat u in dit verband heeft neergelegd (zie groene map, in administratieve dossier), kan niet worden vastgesteld dat u zich in een psychologisch zeer kwetsbare situatie bevindt. Het attest geeft enkel aan dat u reeds twee maal een psychotherapeut bezocht in België.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van mishandeling door de echtgenoot van uw minnares (zie notities CGVS, p.7 en p.13) en dat u nadien onvoldoende medische behandeling heeft verkregen, moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet kan worden aangemerkt als daad van persoonlijke vervolging of situatie van ernstige schade. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen wel degelijk medische hulp heeft verkregen (zie notities CGVS, p.13). In het administratieve dossier zijn dan ook verschillende medische documenten te vinden (zie groene map) die dateren van november 2020. Deze documenten wijzen op het feit dat u toegang had tot medische behandeling, en dat u eveneens werd opgevolgd. Waar u aanhaalt dat uw vriend door de Griekse politie werd mishandeld, en dat ziekenhuizen hem weigerden op te nemen, waardoor hij aan zijn verwondingen overleed (zie notities CGVS, p.12), dient opgemerkt, dat u naar aanleiding van deze ervaringen geen ernstige poging heeft ondernomen om uw vriend te laten opnemen, en dat u eveneens geen enkele poging deed om dit politiegeweld aan te klagen, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van verkrachting en aanranding (zie notities CGVS, p.14), moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonst dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden (zie notities CGVS, p.15). Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het gerecht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen (zie notities CGVS, p.15). Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Wat betreft de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, neergelegde kopieën van Palestijnse identiteitsdocumenten van uzelf, uw vader, uw moeder, uw broers en uw zussen, dient opgemerkt dat zij niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Dat u de Palestijnse nationaliteit heeft wordt in bovenstaande vaststellingen immers niet in vraag gesteld.

Wat betreft de foto's die u heeft neergelegd, en waarop u te zien bent samen met uw vrienden, samen met uw Iraakse minnares, en in het ziekenhuis, dient opgemerkt dat deze foto's bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Hetzelfde dient vastgesteld voor de foto van uw mishandelde vriend. Hierboven werd immers aangevoerd dat u niet aannemelijk weet te maken omwille van de problemen waarmee deze foto's verband houden, niet te kunnen terugkeren naar Griekenland.

Wat betreft de door u neergelegde rapporten, waar deze betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Integendeel, het is duidelijk dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van uw verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u reeds verleend werd, te weerleggen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat u, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, niet aantoonst dat de internationale bescherming die u reeds geniet in Griekenland niet effectief zou zijn.

Wat betreft de door u neergelegde arresten van de Nederlandse Raad van State en het hogere administratieve gerechtshof van Noordrijn-Westfalen [in Duitsland], dient opgemerkt, dat deze arresten betrekking hebben op de persoonlijke situatie van de verzoekers in kwestie, die geen internationale

bescherming hebben aangevraagd in België. In dat opzicht, dragen deze arresten niets bij. U dient immers de individuele problemen die u heeft gehad in – of zult hebben bij terugkeer naar naar - Griekenland in concreto aan te tonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

“- Artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, §3, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet);

- Artikel 1A van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna Vluchtelingenverdrag) en artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet

- Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens (hierna EVRM).

- Artikelen 1 en 3 van het Europees Handvest voor de Rechten van de Mens

- juncto de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsnorm en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens geeft hij enkele algemene, theoretische beschouwingen met betrekking tot de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. In dit kader geeft hij onder meer aan dat verweerder dient te onderzoeken of de betrokkene nog steeds verblijfsrecht heeft, dan wel of dit reeds door langdurige afwezigheid uit het betreffende land werd stopgezet of ingetrokken.

Verzoeker wijst vervolgens op een Franstalig arrest dat door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd gevelde in 2018.

Verzoeker geeft voorts weer wat er in de bestreden beslissing wordt gesteld en voert aan:

“Verzoeker ziet niet hoe zijn situatie niet dermate ernstig kan zijn, gezien hij op straat diende te overleven zonder enige hulp en hij verschillende keren slachtoffer werd van seksueel geweld.

(...)”.

Met betrekking tot het verwijt dat hij onvoldoende stappen zou hebben gezet om zijn situatie aan te pakken en het onrecht dat zijn vriend overkwam aan te kaarten, doet verzoeker gelden:

“Evenwel heeft verzoeker duidelijk aangegeven dat hij onmiddellijk medische hulp is gaan zoeken en zijn vriend naar het ziekenhuis heeft trachten te brengen. Echter werd initieel alle hulp geweigerd. Verzoeker bleef doorzetten, maar tegen dat hij uiteindelijk zijn vriend had kunnen laten opnemen in het ziekenhuis, bleek alle hulp reeds te laat.

(...)”

Het is dan ook manifest onzorgvuldig en volkomen incorrect om verzoeker te verwijten dat hij geen ernstige poging zou ondernomen hebben om diens vriend te laten opnemen, niettegenstaande hij hem met man en macht heeft trachten te helpen.

Verder is het onder meer door die gebeurtenis dat verzoeker zich niet kan aanbieden bij politiediensten om hulp te zoeken of enig geweld kan aanklagen. Immers vreest verzoeker enerzijds dat hem hetzelfde als zijn vriend zou overkomen. Anderzijds werd hij door de politie niet ernstig genomen. Niettegenstaande hij zijn verhaal wilde vertellen en afscheid wou nemen van zijn vriend, werd hij weggejaagd door de politie.

(...)”

Van verzoeker, die dergelijke zaken heeft meegemaakt kan aldus niet verwacht worden dat hij op zichzelf zich tegen de Griekse politie keert. Immers zou dit voor verzoeker mogelijks eveneens fatale gevolgen kunnen gehad hebben.

(...)”

Voorts kan verwacht worden van een staat waarin de grondrechten worden beschermd, zoals het CGVS in zijn beslissing beweert, dat verzoeker zelf geen stappen dient te ondernemen en er door het openbaar ministerie een onderzoek wordt opgestart, waarbij men verzoeker als getuige laat optreden. Echter was hier geen sprake van en was het duidelijk dat verzoeker daarentegen werd weggejaagd zodat men een onderzoek kon vermijden.

Verder kreeg verzoeker ook geen sociaal assistente toegewezen, die hem naar de juiste instanties kon leiden en desgevallend een tolk kon voorzien.
(...).

Verzoeker vervolgt:

“Voorts stelt het CGVS dat er wel degelijk indicaties van verhoogde kwetsbaarheid zijn omwille van de mentale gezondheidstoestand van verzoeker, doch stelt dat het voorgelegde attest van de psycholoog niet aantoonde dat verzoeker zich in een psychologisch zeer kwetsbare situatie bevindt.

(...)

Verzoeker wenst zich in dit opzicht te beroepen op het voordeel van de twijfel (zie supra). Op grond van dit principe dienen immers verzoekers verklaringen te worden geloofd indien zij coherent zijn, zonder dat hierbij nog bewijsstukken moeten voorgelegd worden.

Uit het asielrelaas van verzoeker kan niet anders dan besloten worden dat verzoeker zich in een psychologisch zeer kwetsbare positie bevindt. Verzoeker is van Palestijnse origine, en diende destijds diens regio van herkomst te ontvluchten gelet op het geweld en de discriminatie ten aanzien van Palestijnen. Vervolgens kwam verzoeker terecht in een Grieks vluchtelingenkamp, waar hij in erbarmelijke omstandigheden diende te overleven. Verzoeker werd aangevallen omwille van diens relatie en belandde in het ziekenhuis. Vervolgens trachtte verzoeker op straat te overleven door te bedelen, waarbij hij 3 à 4 keer verkracht werd. Verzoeker had continue suïcidale gedachten en zag zich uiteindelijk genoodzaakt om naar BELGIË te vluchten, waar hij op heden in behandeling is bij een psycholoog omwille van zijn paniekaanvallen en slapeloze nachten (stuk 3).

(...)

Aldus is het noodzakelijk dat er gelet op de zorgvuldigheidsplicht (zie supra) wel degelijk rekening wordt gehouden met de individuele psychologische toestand van verzoeker, waarbij er in het licht van de algemeen gekende zeer precaire leefomstandigheden niet anders dan geoordeeld kan worden dat verzoeker bij een terugkeer naar GRIEKENLAND in een mensonwaardige situatie zou terecht komen.

Verzoeker legt immers vele rapporten en rechtspraak voor, waaruit blijkt dat de situatie in GRIEKENLAND voor personen met een beschermingsstatuut uiterst precair is, en deze bovendien sinds de corona-crisis dermate verslechterd is, dat een menswaardig leven niet meer mogelijk is. Zeker niet voor mensen in een bijzonder kwetsbare positie (zoals verzoeker), die nood hebben aan medische/psychologische hulp.

Het CGVS negeert evenwel deze elementen met als reden dat de rapporten slechts betrekking hebben op de algemene situatie en dat het CGVS niet gebonden is door de voorgelegde rechtspraak.

Met betrekking tot de rapporten ziet verzoeker niet in hoe de algemene situatie niet relevant is, alwaar deze rapporten de precaire leefomstandigheden die verzoeker aanhaalt in zijn asielrelaas bevestigen en aldus mee ondersteunen.

Verder ontkent verzoeker niet dat het CGVS in principe niet gebonden is door een uitspraak van een gerechtelijke instantie in een andere lidstaat, doch verwacht dat toch op zijn minst rekening gehouden worden met de objectieve landeninformatie die in deze arresten uitvoerig wordt uiteengezet. Immers is het CGVS op grond van diens zorgvuldigheidsplicht gehouden tot een ernstig onderzoek, rekening houdende met alle feitelijke gegevens die de verzoeker aanbrengt.

Verzoeker wenst zich derhalve alsnog op de voorgelegde rechtspraak en rapporten te beroepen.

Per beslissing van het hogere administratieve gerechtshof van NOORDRIJN-WESTFALEN te DUITSLAND werd immers in een gelijkaardige zaak waarbij de betrokkene, dewelke afkomstig was uit ERITREA eveneens reeds een internationale beschermingsstatus in GRIEKENLAND verkregen had geoordeeld dat op basis van de beschikbare informatie het zeer onwaarschijnlijk is dat de betrokkene huisvesting en werk zou vinden indien hij naar GRIEKENLAND zou gaan (stuk 4). Daarnaast zou hij geen toegang hebben tot sociale bijstand en zou hij aldus niet in staat zijn zich in zijn behoeftes te voorzien. Derhalve stelde het Hof dat het verzoek om internationale bescherming, zoals door verzoeker in DUITSLAND was ingediend niet onontvankelijk kon worden verklaard, aangezien de betrokkene bij terugkeer naar GRIEKENLAND het risico zou lopen in onmenswaardige omstandigheden terecht te komen in strijd met art. 3 EVRM (stuk 4).

(...)

Belangrijk is hierbij op te merken dat het in de hierboven aangehaalde zaak om een volwassen man, geboren op 5 december 1979, ging dewelke zelfs in goede gezondheid verkeerde. Het is aldus niet enkel in het geval men aan ernstige medische aandoeningen zou leiden dat een terugkeer naar GRIEKENLAND in strijd met artikel 3 EVRM zou zijn.

Ook de Raad van State van Nederland oordeelde in een gelijkaardig arrest van 28 januari 2021, zich baserende op hun eerdere arrest van 15 juli 2019, dat de situatie in GRIEKENLAND dermate precair is voor personen die er een internationaal beschermingsstatuut genieten, zodat hun terugkeer in strijd met artikel 3 EVRM zou zijn (stuk 5).

(...)

Hierbij dient opgemerkt te worden dat dit arrest zich in hoofdzaak baseert op de situatie in GRIEKENLAND, zoals beschreven in hun arrest van 15 juli 2019, terwijl deze intussen alleen nog maar verslechterd is sinds de Corona-crisis (zie supra).

Verder blijkt ook uit diverse rapporten dat de situatie in GRIEKENLAND uiterst precair is.

(...)

Verder bevestigt ook het Refugee Support Aegan rapport dat de leefomstandigheden in GRIEKENLAND voor personen met een internationale beschermingsstatus uiterst precair waren reeds voor de Corona-crisis.

(...)

Bovendien heeft de ernstige economische crisis in GRIEKENLAND in 2009, waarvan de gevolgen nog steeds voelbaar zijn, tot gevolg dat er op heden voor vluchtelingen vrijwel geen arbeidsmogelijkheden zijn, wat hun integratie in zeer grote mate verhindert.

(...)

Ook de Parlementaire Vergadering heeft haar bezorgdheid over deze schrijnende situatie geuit.

(...)

Bovendien hebben de Griekse autoriteiten aangekondigd dat zij van plan zijn personen met de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus uit de UNHCR-kampen en - accommodatie te verwijderen. Ook de toegang tot financiële bijstand zal geleidelijk worden beperkt. Dit is uiteraard uiterst zorgwekkend, aangezien uit het bovenstaande blijkt dat vluchtelingen weinig toegang hebben tot de arbeidsmarkt en derhalve niet in staat zijn voldoende inkomen te verwerven om een woning op de particuliere huurmarkt te vinden.

(...)

De toegang tot gezondheidszorg, met name voor vluchtelingen en asielzoekers, is voorts uiterst beperkt (stuk 10) :

(...)

Bovenop bovenstaande problemen zijn personen met een internationale beschermingsstatus in GRIEKENLAND geregeld het slachtoffer van racisme.

De Commissaris voor de Mensenrechten, mevrouw Dunja MIJATOVIC, stet eveneens bezorgd te zijn over het aanhoudende racisme tegen migranten en vluchtelingen in GRIEKENLAND na haar bezoek aan het land:

(...)

Amnesty International veroordeelt ook de talrijke racistische aanvallen die in GRIEKENLAND hebben plaatsgevonden:

(...)

Uit bovenstaande informatie mag aldus blijken dat verzoeker bij een terugkeer naar GRIEKENLAND een ernstig risico loopt om in een onmenselijke situatie terecht te komen.

Derhalve dringt in het licht van de bijzonder kwetsbare mentale positie van verzoeker, de toekenning van de vluchtelingenstatus conform artikel 48/3 Vw, doch minstens de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 48/4 Vw. Zich op.

In die zin werd reeds door de RW beslist dat de toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland te beperkt is en niet voldoende toegankelijk voor personen met een beschermingsstatuut aldaar, waarbij de initiële niet-ontvankelijkheidsbeslissing van de betrokkene, die medische hulp nodig had, vernietigd werd door de RW en hem vervolgens alsnog de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend door het CGVS (stukken 11A, 11B en 11C).

Gezien de psychologisch kwetsbare situatie van verzoeker, waarvoor hij psychologische hulp nodig heeft, dringt een analoge beslissing zich op.

(...)

De waardering in casu lijkt onzorgvuldig te zijn gebeurd alwaar individuele situatie van verzoeker en de algemene situatie in GRIEKENLAND onvoldoende in rekening werden gebracht.

De middelen van verzoeker zijn dan ook gegrond."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"Huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren,

In hoofdde, de betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal te hervormen en aldus verzoeker (en haar minderjarige dochter) de hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève toe te kennen.

In subsidiaire orde, verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Ondergeschikt, minstens onderhavig dossier terug te verzenden naar het Commissariaatgeneraal met oog op verder onderzoek."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“3. Medisch attest psycholoog

- 4. Arrest van het Oberverwaltungsgericht NRW dd. 21 januari 2021, met vrije vertaling, (...)*
- 5. Arrest van de Raad van State van NEDERLAND, ECU: NL: RVS: 2021:179, met vrije vertaling, (...)*
- 6. Artikel AIDA inzake gezondheidszorg Griekenland;*
- 7. Artikel "Impact of the Refugee Crisis on the Greek Healthcare System*
- 8. Introductory Note RSA: "Returnees recognized refugees face a dead-end in Greece" dd. 09.01.2019;*
- 9. CONSEIL D'EUROPE, Assemblée parlementaire DOC 14837 dd. 4 mars 2019 ;*
- 10. ESPN Thematic report in Inequalities in access to healthcare, GREECE, 2018;*
- 11. A) Niet-ontvankelijkheidsbeslissing CGVS in een gelijkaardige zaak avn de heer K.*
B) Arrest RW nr. 237701 van 30 juni 2020 in een gelijkaardige zaak van de heer K.
C) Toekenningbeslissing CGVS in een gelijkaardige zaak van de heer K.”

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Dient, waar verzoeker de schending aanvoert van *“Artikelen 1 en 3 van het Europees Handvest voor de Rechten van de Mens”*, te worden opgemerkt dat het de Raad geheel niet duidelijk is op welk Verdrag en/of welk Handvest verzoeker te dezen doet. Bovendien laat verzoeker na om inzake deze aangevoerde schending ook maar enige verdere, concrete duiding te verstrekken. Derhalve wordt deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verzoeker werkt evenmin uit op welke wijze artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt wanneer de vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus, *in casu* en door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending door verzoeker niet op dienstige wijze uiteengezet.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen en *in casu* geen uitspraak doet over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt verder in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker onderneemt niet de minste poging teneinde de voormelde motieven te weerleggen of te betwisten. Waar verzoeker wel andermaal het reeds eerder neergelegde psychologische attest bij het verzoekschrift voegt, dient bovendien te worden vastgesteld dat uit dit attest geenszins kan worden afgeleid dat verzoeker ten gevolge van zijn zelfverklaarde psychologische problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielmotieven daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend. Het attest in kwestie werd vooreerst opgesteld door een psycholoog, en dus niet door een psychiater.

Daarenboven wordt in dit attest slechts aangegeven dat verzoeker op 26 maart 2021 en op 6 april 2021 een psycholoog heeft bezocht. Voor het overige kan uit dit attest hoegenaamd niets worden afgeleid. Nergens worden hierin symptomen opgesomd, wordt hierin enige diagnose gesteld of blijkt daarbij dat of op welke wijze verzoekers zelfverklaarde symptomen op hun waarachtigheid en ernst zouden zijn onderzocht. Er wordt dan ook nergens op concrete en dienstig wijze uitspraak gedaan over de ernst van de klachten en symptomen zoals aangegeven door verzoeker. Ook wordt er geen uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die verzoekers zelfverklaarde klachten en symptomen zouden hebben gehad of zouden hebben op verzoekers dagdagelijkse functioneren en/of op zijn vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming. Nergens in het attest wordt aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de zelfverklaarde problemen van verzoeker zijn dagdagelijkse bezigheden, een volwaardig leven en/of een deelname in zijner hoofde aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om inzake het voorgaande ook maar enige verdere duiding te verstrekken. Hij toont niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verder gaf verzoeker in de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ zelf aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat al deze onderhoudsop normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhoudsop. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhoudsop in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker – al dan niet ten gevolge van de voorgehouden psychische problemen – niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Daarenboven blijkt dat verzoeker een kopie van de notities van zijn persoonlijk onderhoud opvroeg en bekwaam en dat hij hierover geen opmerkingen overmaakte aan het CGVS. Bijgevolg wordt hij overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities en kan hij heden bezwaarlijk voorhouden dat zijn gezegden aldaar zouden zijn beïnvloed door zijn zelfverklaarde psychologische problemen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland. Bijgevolg dient te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Uit de elementen die in het dossier voorhanden zijn, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist, en u stelde dan ook een verblijfsvergunning te hebben verkregen in Griekenland en de mogelijkheid te hebben er een identiteitskaart te verkrijgen (zie notities CGVS, p.9).”

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift op algemene wijze tracht te laten uitschijnen dat zijn verblijfsrecht in Griekenland, dit ten gevolge van zijn langdurige afwezigheid uit Griekenland, op heden mogelijks zou zijn stopgezet of ingetrokken, dient te worden opgemerkt dat hij in dit betoog in het geheel niet kan worden gevolgd. Verzoeker laat immers na om ook maar één concreet en objectief element of

gegeven aan te reiken waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij niet langer internationale bescherming zou genieten in Griekenland en/of dat hij in weerwil van de internationale beschermingsstatus die aan hem werd verleend in Griekenland niet (langer of opnieuw) zou worden toegelaten tot dit land en er geen verblijfsrecht zou genieten. Dient in dit kader daarenboven te worden opgemerkt dat er een onderscheid moeten worden gemaakt tussen de internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Overeenkomstig artikel 24 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is de persoon die de status geniet te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (cf. artikel 11, 14, 16 en 19 van de voormelde richtlijn; artikelen die Italië als lidstaat van de EU dient te respecteren). Verzoeker toont *in casu* geheel niet aan dat één van de beperkte, uitzonderlijke omstandigheden, vermeld in de aangehaalde artikelen in de Kwalificatierichtlijn, vervuld of voorhanden zouden zijn. Evenmin toont hij aan dat zijn internationale beschermingsstatus daadwerkelijk zou dreigen te worden of zou zijn opgehouden, beëindigd, herroepen of ingetrokken. Bijgevolg dient, aangezien er geen elementen voorliggen of door verzoeker worden aangereikt die toelaten te twifelen aan de geldigheid van zijn status als persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland, te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland en dat hij aldaar, zo nodig en indien hij daartoe de nodige stappen zou zetten, een nieuwe verblijfsvergunning zou kunnen verkrijgen. Dat verzoeker het gegeven dat hij in Griekenland over een internationale beschermingsstatus en een hieraan gekoppeld verblijfsrecht beschikt op heden in weerwil van het voorgaande eenvoudigweg en op algemene, blote en ongefundeerde wijze in vraag tracht te stellen, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019, arrest waarnaar verzoeker ook zelf verwijst in het voorliggende verzoekschrift, werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt: *“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).*

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van

personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Het komt daarbij aan verzoeker toe om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hem deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Verzoeker wijst te dezen op (informatie over) de situatie en levensomstandigheden voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland in het algemeen en hun toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, werk, integratievoorzieningen en sociale voorzieningen in het bijzonder. Tevens wijst hij op (informatie over) het plaatsvinden van racistische incidenten in Griekenland en de mogelijkheden tot bescherming in dit kader. Uit de door verzoeker aangehaalde en voorliggende landeninformatie kan in dit kader, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift, echter in het geheel niet worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die vanuit een andere lidstaat van de EU terugkeert naar Griekenland zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker en rekening houdende met de beschikbare en voorliggende elementen geheel terecht gemotiveerd:

“In het kader van onderhavig verzoek tot internationale bescherming in België, doet u gelden dat u in Griekenland op straat leefde, en dat u er geen beroep kon doen op medische en psychologische hulp – en dit evenmin zou kunnen doen bij terugkeer naar Griekenland (zie notities CGVS, p.9-10 en p.12-13). U vreest eveneens de echtgenoot van een Iraakse vrouw met wie u in Griekenland een relatie had (zie notities CGVS, p.7). Ten slotte, haalt u aan in erbarmelijke omstandigheden te hebben verkeerd tijdens uw verblijf in het vluchtelingenkamp op de Griekse eilanden, alwaar u verbleef voordat u een beschermingsstatus werd toegekend (zie notities CGVS, p.6 en p.16).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland - dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend - geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, bijvoorbeeld de levensomstandigheden in de vluchtelingenkampen op de Griekse eilanden waarvan u gewag maakt (zie notities CGVS, p.6 en p.16) en waarvan u verschillende video's heeft neergelegd (zie administratieve dossier, groene map), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, gezondheidszorg, onderwijs en werkgelegenheid (zie notities CGVS, p.7-9), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe geen stappen hebt gezet (zie notities CGVS, p.15-16), terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en

u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw problematische mentale gezondheidstoestand (zie notities CGVS, p.14-16) doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonst dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uit het psychologisch attest dat u in dit verband heeft neergelegd (zie groene map, in administratieve dossier), kan niet worden vastgesteld dat u zich in een psychologisch zeer kwetsbare situatie bevindt. Het attest geeft enkel aan dat u reeds twee maal een psychotherapeut bezocht in België.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van mishandeling door de echtgenoot van uw minnares (zie notities CGVS, p.7 en p.13) en dat u nadien onvoldoende medische behandeling heeft verkregen, moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet kan worden aangemerkt als daad van persoonlijke vervolging of situatie van ernstige schade. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen wel degelijk medische hulp heeft verkregen (zie notities CGVS, p.13). In het administratieve dossier zijn dan ook verschillende medische documenten te vinden (zie groene map) die dateren van november 2020. Deze documenten wijzen op het feit dat u toegang had tot medische behandeling, en dat u eveneens werd opgevolgd. Waar u aanhaalt dat uw vriend door de Griekse politie werd mishandeld, en dat ziekenhuizen hem weigerden op te nemen, waardoor hij aan zijn verwondingen overleed (zie notities CGVS, p.12), dient opgemerkt, dat u naar aanleiding van deze ervaringen geen ernstige poging heeft ondernomen om uw vriend te laten opnemen, en dat u eveneens geen enkele poging deed om dit politiegeweld aan te klagen, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van verkrachting en aanranding (zie notities CGVS, p.14), moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonst dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden (zie notities CGVS, p.15). Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het gerecht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen (zie notities CGVS, p.15). Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard”.

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Hij vergenoegt zich er in wezen immers toe zijn eerder aangehaalde problemen in Griekenland te herhalen, de bestreden motieven op algemene wijze te ontkennen, te herhalen dat er volgens hem in Griekenland geen toegang tot de nodige bescherming, ondersteuning en medische verzorging voorhanden is en te wijzen op de door hem aangevoerde psychische problemen, ten gevolge waarvan hij van mening is een verhoogde kwetsbaarheid te vertonen. Hiermee doet verzoeker echter geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen en toont hij geenszins aan dat of waarom van hem, dit gelet op zijn profiel, niet zou mogen worden verwacht dat hij terugkeert naar Griekenland en dat hij zijn rechten als persoon die internationale bescherming geniet aldaar doet gelden.

Ook indien verzoekers vriend in het verleden op een negatieve wijze in aanraking zou zijn gekomen met de politie en zij na diens overlijden werden weggejaagd, mocht worden verwacht dat verzoeker zich in het kader van zijn latere, zelfverklaarde en ernstige problemen tot de Griekse politie zou hebben gewend teneinde bescherming te verkrijgen. Dat hij daartoe enige schroom en zelfs schrik had, kan niet volstaan om zijn nalatigheid teneinde de Griekse beschermingsmogelijkheden uit te putten te vergoelijken. Hoe dan ook kan verzoeker met dit betoog in het geheel niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken

dat de nodige bescherming hem, zo hij na een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen teneinde deze bescherming als begunstigde van internationale bescherming te bekomen, zou worden ontzegd en toont verzoeker hiermee op generlei wijze aan dat hij de rechten waarover hij aldaar in dit kader als begunstigde van internationale bescherming beschikt niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de aldaar vigerende nationale, Europese en internationale regelgeving en via de geëigende weg. Overigens blijkt in dit kader uit de informatie die verzoeker zelf citeert in het verzoekschrift dat er in Griekenland ngo's actief zijn die hem hierin zouden kunnen bijstaan. Zo blijkt hieruit dat vertegenwoordigers van nationale ngo's klacht indienden in het kader van een aantal haatmisdrijven gericht tegen migranten, dat naar aanleiding hiervan een strafrechtelijk onderzoek werd geopend en dat de politie de nodige arrestaties verrichtte. Aldus kan niet worden aangenomen dat verzoeker in Griekenland, zo hij daartoe, eventueel met de nodige hulp en ondersteuning en via de geijkte weg en procedures de nodige pogingen zou ondernemen, verstoken zou blijven van de bescherming en bijstand waarop hij als persoon die internationale bescherming geniet recht heeft.

Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij tracht te laten uitschijnen dat ingevolge zijn voorgehouden psychische problemen en de volgens hem hieruit voortvloeiende, verhoogde kwetsbaarheid niet zou mogen worden verwacht dat hij zou terugkeren naar Griekenland. In deze kan immers vooreerst dienstig worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen inzake verzoekers voorgehouden psychologische problemen. Verzoeker toont ingevolge deze vaststellingen hoegenaamd niet aan en maakt in het geheel niet aannemelijk dat zijn psychische problemen van zulke aard en/of ernst zouden zijn dat deze hem zouden hinderen bij zijn dagdagelijkse bezigheden en/of aan een volwaardig leven in de weg zouden staan. Evenmin toont hij, gelet op het voorgaande, aan dat zijn voormelde problemen van zulke aard of ernst zouden zijn dat deze hem er in Griekenland toe zouden verhinderen om aldaar zijn rechten op een gedegen wijze uit te oefenen. Bovendien blijkt in dit kader uit de terechte vaststellingen zoals gedaan in de bestreden beslissing dat verzoeker wanneer hij daaraan in het verleden nood had weldegelijk toegang had tot de nodige medische zorg en dat hij werd opgevolgd in Griekenland.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, dat hij bij machte is om zijn rechten aldaar op een gedegen wijze te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hem, bij eventuele problemen dienaangaande en op zijn verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden. Verzoeker toont derhalve niet concreet aan dat hij, zo hij hiertoe in Griekenland, eventueel met de hulp van de Griekse autoriteiten en/of de aldaar aanwezige hulporganisaties en netwerken, een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, bij eventuele toekomstige problemen en/of een mogelijke gebrekkige toegang tot de nodige gezondheidszorg, ondersteuning en voorzieningen, verstoken zou blijven van de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers toegang tot de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aan toont dat dit (louter) zou kunnen worden toegeschreven aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden. Verzoeker toont, mede gelet op de vaststelling dat hij niet concreet aan toont dat zijn moeilijkheden of beperkingen in dit kader anders zouden zijn dan deze waarmee de onderdanen van Griekenland geconfronteerd worden, verder niet aan dat zijn medische problemen op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont hij aan de hand van enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou (den) vertonen met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, alsmede dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

Dat verzoeker, zo hij hiertoe bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, verhinderd zou worden om, dit eventueel met de hulp en ondersteuning van de in Griekenland aanwezige autoriteiten, organisaties en netwerken, zijn meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van

zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou dreigen terecht te komen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, is aldus in het geheel niet aangetoond.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland zou terechtkomen een schending uitmaken van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijner hoofde en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker wijst op rechtspraak die de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het verleden velde, op beslissingen en een arrest in een “*gelijkaardige zaak*” en op Duitse en Nederlandse rechtspraak, kan nog worden opgemerkt dat verzoeker hiermee geenszins afbreuk kan doen aan het voorgaande. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De door verzoeker aangehaalde rechtspraak heeft te dezen geen precedentwaarde en elk dossier wordt afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie gebeurt in elk stadium van de procedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming, waaronder de voorliggende landeninformatie en de individuele factoren en omstandigheden die eigen zijn aan de betreffende verzoeker om internationale bescherming, zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

De benevens de reeds hoger besproken psychologische attesten, arresten en informatie door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.6. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

3.7. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet dienstig aangevoerd.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT